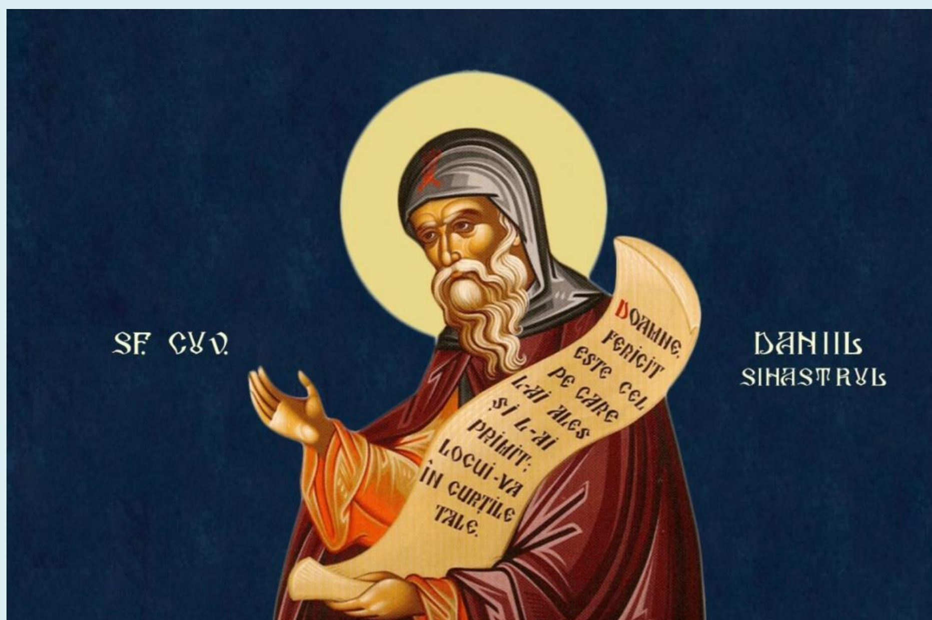
Acatistul Sfântului cuvios Daniil sihastrul (1496) (al doilea)

Sfântul cuvios Daniil, sihastrul de la Voroneţ (18 decembrie):

https://www.academia.edu/44792269/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Daniil_sihastrul_de_la_Voroneţ%C5%A3_18_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-daniil-sihastrul/mode/2up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-daniil-sihastrul

***

prăznuire la 18 decembrie

Sfântul Daniil sihastrul, de la Voroneţ, este sfântul cel mai reprezentativ al pământului moldovenesc. Se poate considera o „treime de sfinţenie" din această parte a Ţării Româneşti: „Sfântul Leontie, Sfântul Daniil sihastru şi Sfântul domnitor Ştefan cel mare".

În aceste chipuri s-au strâns cu prisosinţă cele mai înalte virtuţi străbune, cele mai alese împliniri de sfinţenie de neam şi pământ strămoşesc. Darurile acestora sunt „temelia pusă pe stâncă" a credinţei creştine, neclintită în vifornițele vremurilor tulburi şi de mari vrăjmăşii.

Sfântul Daniil sihastrul este „modelul întreg” al credinciosului autohton: credincios, doritor de cele sfinte ca monah-sihastru şi părinte duhovnicesc.

Darurile sale au rămas izvor de taină pentru urmaşi, care rodesc adesea în noi chipuri de virtute şi sfinţenie. Cei localnici mai ales îl cinstesc în mod deosebit, ca şi cei doritori de duhovnicie de taină.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta,

facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice:

Troparul (glas 8): Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu Îngerii împreună se bucură, cuvioase părinte Daniil, duhul tău.

Troparul Învierii, al Născătoarei de Dumnezeu „Cela ce pentru noi Te-ai Născut din Fecioară...” (glas 8)

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacul 1

Mare binecuvântare este când harul se revarsă în lucrarea dumnezeiască, şi prin cei aleşi se arată în daruri de nenumărate străluciri, vas al acestora fiind şi tu, cel vrednic de cinstire: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!***

Icosul 1

Fericiţi suntem noi care avem glasuri sfinte ce mereu ne cheamă la cele de sus; fericiţi suntem că avem părinţi binecuvântaţi ce ne nasc din apă şi din Duhul dumnezeiesc, un astfel de chip fiind tu, Sfinte Daniile, drept pentru care noi îţi cântăm:
Bucură-te, mărgăritar din salba Sfinţilor străbuni;
Bucură-te, galben de aur de mare preţ;
Bucură-te, podoabă la icoana lui Hristos;
Bucură-te, chip de închinare peste veacuri;
Bucură-te, chip de sfinţenie de nimic atins;
Bucură-te, chip de credincioşie al acestui Pământ;
Bucură-te, chip de slujire la Altarul străbun;
Bucură-te, înviere necontenită din mormintele părinteşti;
Bucură-te, fiul urmaş, cel ales;
Bucură-te, cinstea virtuţilor moştenite;
Bucură-te, nume binecuvântat;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 2-lea

Fiu iubit al Moldovei, ai crescut ca un răsad bun spre roadă bună, din care să se împărtăşească toţi care iubesc pe Dumnezeu, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

În grai şi port strămoşesc ai urmat lui Hristos şi în zugrăvire românească icoana Sa ai înfăţişat, cu virtuţile părinţilor şi cu iubirea ta în care mult ai strălucit.
Bucură-te, urmaş de moştenire curată;
Bucură-te, că şi mai mult ai adăugat strălucirea ei;
Bucură-te, că şi de alte daruri te-ai îmbogăţit;
Bucură-te, cel crescut din credincioşia pământească;
Bucură-te, cel învăţat de Biserica strămoşească;
Bucură-te, că de copil pe Hristos ai iubit;
Bucură-te, că la altarul Său ai râvnit;
Bucură-te, că la slujirea Lui ai jinduit;
Bucură-te, că ţi s-au dat acestea toate din plin;
Bucură-te, că te-ai făcut tu însuţi povăţuitor;
Bucură-te, că ai ajuns tu însuţi un adevărat părinte;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 3-lea
„Oameni mari la vremuri grele”, este orânduirea milostivirii lui Dumnezeu, care nu lasă lumea să se distrugă de cei răi, un astfel de lucrător fiind şi tu, Sfinte Daniile, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Neamul şi pământul românesc sunt la „răscrucea de drumuri şi de vremi” şi întotdeauna au avut Crucea acesteia de dus, ca o menire de mare taină.
Bucură-te, că Dumnezeu te-a ales pentru lucrarea Sa;
Bucură-te, că ţi-a încredinţat Crucea lumii;
Bucură-te, că a văzut bărbăţia şi tăria ta;
Bucură-te, că din tinereţe taina Crucii ai avut;
Bucură-te, că viaţa monahală - Crucea tăcută ai luat;
Bucură-te, că în Mânăstirea Sfântului Leontie iscusinţa ai învăţat;
Bucură-te, că ostaş duhovnicesc ai ajuns;
Bucură-te, că aşa, la „luptă nevăzută” ai fost chemat;
Bucură-te, că prin nevoinţe nenumărate ai trecut;
Bucură-te, că prin postiri şi rugăciuni firea ţi-ai prefăcut;
Bucură-te, că prin harul dumnezeiesc şi om ceresc ai devenit;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 4-lea

De mare cinstire este „menirea de răstignire pe crucea lumii”, dar şi greu de dus, doar de aleşii Sfinţi fiind purtată şi urcată până sus la Învierea biruitoare, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Un astfel de ales eşti, Sfinte Daniile, călit în bărbăţia strămoşească, cu moştenirea virtuţilor celor mai tari, tu însuţi având neclintită credinţa, ca un om al lui Hristos şi al Bisericii Sale dreptcredincios:
Bucură-te, ucenicul Sfinţilor pământeni;
Bucură-te, cel crescut în bărbăţia lor;
Bucură-te, cel ajuns la tăria lor;
Bucură-te, cel înarmat cu neclintită credinţă;
Bucură-te, cel cu platoşa nădejdii;
Bucură-te, cel cu suliţa nevoinţei;
Bucură-te, cel pe calul învăţăturii părinteşti;
Bucură-te, cel cu sabia dragostei străbune;
Bucură-te, cel cu mintea luminată;
Bucură-te, cel cu simţirea înduhovnicită;
Bucură-te, omul întreg al chipului lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 5-lea

Puţini înţeleg taina cea mare a celor sfinţi, care se înalţă la cele de sus, fără să se despartă de cele de jos, ca o lucrare în unirea de duh, să se strângă toate în trupul lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Sfinţii sunt cei mai „tăcuţi”, dar şi cei mai „grăitori de taină”; sunt cei mai smeriţi şi mici, dar cei mai de cinste şi mărire, că menirea sfinţeniei este „Crucea şi Învierea”, trecerea peste „hotar” în veşnicie.
Bucură-te, taina lui Dumnezeu în lume;
Bucură-te, curăţirea de păcat;
Bucură-te, vindecarea rănilor ascunse;
Bucură-te, prefacerea firii căzute;
Bucură-te, primirea plămădirii Învierii;
Bucură-te, sfinţenie de reînnoirea lumii;
Bucură-te, nevoinţa sfinţirii făpturii;
Bucură-te, omul lui Dumnezeu dintre Cer şi Pământ;
Bucură-te, lucrarea milostivirii dumnezeieşti;

Bucură-te, şi lucrarea iubirii pământeşti;
Bucură-te, unirea în icoana celor văzute şi nevăzute;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 6-lea
Păstrarea credincioşiei strămoşeşti, a credinţei din neam în neam, este prima virtute a celor sfinţi, prin care se urmează taina izbăvitoare fără oprire, în înfrumuseţări tot mai strălucitoare, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Şi tu, Sfinte Daniile sihastrul, eşti o înfrumuseţare a sfinţeniei străbune, care prin tine a crescut cu multă roadă, din care urmaşii de asemenea să rodească în noi răsaduri bune.
Bucură-te, frumuseţea sfinţeniei străbune;
Bucură-te, strălucirea ei în noi, urmaşii;
Bucură-te, rod care nu conteneşte;
Bucură-te, că ai străbătut drumul Crucii acestui neam;
Bucură-te, că ai luat „povara” părinţilor acestui pământ;
Bucură-te, curăţitorul de taină;
Bucură-te, reînnoirea în Hristos;
Bucură-te, prefacerea în Duhul Preasfânt;
Bucură-te, că munţii şi pădurile ai sfinţit;
Bucură-te, că le-ai făcut „locuri de rugăciune”;
Bucură-te, că le-ai făcut „locaşuri lui Dumnezeu”;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 7-lea
Vrăjmăşia păcatului cu răutăţi de tot felul distrugerea lumii o caută, dar sfinţii se pun înainte ca nişte ostaşi de taină şi aşa mântuirea lumii rămâne, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Şi tu, Sfinte Daniile, răutatea ce vine asupra acestui neam şi pământ o prinzi în sfinţenia ta, ca într-o plasă de netrecut, şi vătămarea ei o împiedici.
Bucură-te, paza de taină nelipsită;
Bucură-te, vegherea cu ochi pătrunzător;
Bucură-te, vegherea de bun păstor;
Bucură-te, alungarea „lupilor răpitori”;

Bucură-te, adunarea „oilor rătăcite”;
Bucură-te, păstor de mare credincioşie;
Bucură-te, al lui Hristos slujitor încercat;
Bucură-te, nevoinţă pe calea mântuirii;
Bucură-te, strădanie pe drumul sfinţirii;
Bucură-te, ieşirea din întunericul păcatului;
Bucură-te, luminarea Împărăţiei viitoare;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 8-lea

Următor lui Leontie, plămăditorul de sfinţenie strămoşească, cu darul propriei nevoinţe, apoi, părinte de mare povaţă te-ai făcut, că pe însuşi voievodul Ştefan cel mare şi sfânt l-ai îndreptat spre biruinţa cea bună, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Aşa, ca o treime de sfinţenie şi de virtuţi strămoşeşti v-aţi arătat: „Leontie –plămăditorul, Daniil - lucrătorul şi Ştefan cel mare - sabia duhovnicească”.
Bucură-te, Daniile, părinte de „vremuri grele”;
Bucură-te, părinte de încercări înviforate;
Bucură-te, al Sfântului Ştefan cel mare povăţuitor;
Bucură-te, tăria credinţei biruitoare;
Bucură-te, că ai stat ca un stâlp în faţa răutăţilor;
Bucură-te, că nu te-ai abătut, arătându-te ca o stâncă;
Bucură-te, virtute străbună reînviată;
Bucură-te, bărbăţia sfinţeniei strămoşeşti;
Bucură-te, tu însuţi îndrăzneala sfântă;
Bucură-te, tu însuţi jertfire curată;
Bucură-te, cel cu adevărat chip de părinte;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 9-lea

Timpurile de prefaceri şi schimbări ale lumii sunt adesea cu suferinţe şi dureri, şi de n-ar fi sfinţii Tăi, Doamne, am pieri în deznădejdea noastră slabă, dar prin ei ne izbăvim, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Şi peste Moldova şi întreaga Ţară Românească păgânătatea aprigă a trecut, şi doar tăria sfinţeniei străbune piept i-a ţinut, cu jertfe şi lupte duhovniceşti.

Bucură-te, că sabia duhovnicească a lui Ştefan ai sfinţit;
Bucură-te, că sabia credinţei strămoşeşti i-ai dăruit;
Bucură-te, că biruinţa i-ai prilejuit;
Bucură-te, că împreună în faţa păgânătăţii aţi stat;
Bucură-te, că patria mamă aţi apărat;
Bucură-te, că Biserica şi mormintele sfinte aţi ocrotit;
Bucură-te, că osemintele părinţilor nu le-aţi lăsat batjocorite;
Bucură-te, păstrarea tradiţiilor din moşi-strămoşi;
Bucură-te, îndreptarea lor;
Bucură-te, curăţirea de tot eresul;
Bucură-te, Ortodoxie neabătută;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 10-lea
Deşi în peşteră şi în sihăstrie petreceai, tot „sufletul neamului” în tine era şi nevoile acestuia în inima ta se prefăceau, că iubitor ca un părinte, pe toate prin adâncul tău le treceai, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
La „răscrucea de vremi” a viforniţei păgâne, Sfinte Daniile, un ales te-ai arătat, omul lui Dumnezeu cel binecuvântat şi fiul cel vrednic al pământului.
Bucură-te, al Moldovei braţ de cruce biruitoare;
Bucură-te, a Moldovei binecuvântare;
Bucură-te, cel din pustie veghetor;
Bucură-te, cel prin rugăciune sprijinitor;
Bucură-te, cel ce legi duhurile necurate;
Bucură-te, cel ce împiedici vrăjmăşiile;
Bucură-te, cel ce vădeşti vicleşugurile;
Bucură-te, cel ce potoleşti patimile ascunse;
Bucură-te, tămăduirea de suflet;
Bucură-te, vindecarea de trup;
Bucură-te, părinte pentru toate nevoile;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 11-lea
Deşi distrugerea păgână peste tot se lăţea, tu Sfinte Daniile împreună cu Ştefan cel mare tot mai multe locaşuri sfinte aţi clădit, peste ruine crucea biruitoare înălţând, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Sihăstrii şi Mânăstiri ai întemeiat şi tu însuţi povăţuitor şi părinte te-ai făcut, şi pe fiii cei vrednici i-ai adunat şi la creşterea sfântă i-ai dat, ca virtutea străbună să rodească în noi saduri, fără oprire.

Bucură-te, ziditorule de locaşuri sfinte;
Bucură-te, că locuri de duhovnicie ai întemeiat;
Bucură-te, că chipul lui Hristos peste tot l-ai zugrăvit;
Bucură-te, că chipul Crucii peste tot l-ai pus;
Bucură-te, că peste tot icoane de închinare ai întipărit;
Bucură-te, reînvierea credinţei neclintite;
Bucură-te, că aşa credincioşia ai crescut;
Bucură-te, că şi urmaşi de cinste ai lăsat;
Bucură-te, părinte cu mulţi fii;
Bucură-te, părinte fericit între fii iubitori;
Bucură-te, între părinţii de neam românesc;

Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 12-lea

Ajuns la împlinirea lucrării pe pământ, la odihna veşniciei luat, darurile tale le-ai lăsat ca izvoare nesecate din care urmaşii se întăresc şi în virtuţi necontenite înfloresc, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Plămăditor de sfinţenie stă Sfântul Leontie, stă sabie duhovnicească Sfântul Ştefan cel mare împotriva păgânilor, stai şi tu, Sfinte Daniile, ca părinte de taină al fiilor urmaşi, şi în această treime tăria neamului şi pământului strămoşesc niciodată nu va slăbi.

Bucură-te, lumina din sfeşnicul Moldovei;
Bucură-te, făclie aprinsă peste veacurile lumii;
Bucură-te, lumină în candela străbună;
Bucură-te, lumină în uleiul inimii strămoşeşti;
Bucură-te, lumină pătrunsă şi în pământ;
Bucură-te, lumină pecetluită pe toţi fiii acestui neam;
Bucură-te, lumină pe altarul Bisericii Române;
Bucură-te, lumină pe mormintele neuitate;
Bucură-te, lumină din nopţile suferinţei;
Bucură-te, lumină din amarele încercări;
Bucură-te, părinte cu nume de închinare românească;

Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Te avem dar de mare preţ, Sfinte cuvioase Daniile sihastrul, nume binecuvântat, icoană de închinare la Altarul strămoşesc şi aşa cu încredere mergem în nădejdea împlinirii pe care fiecare o avem spre veşnicia lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi din nou:

Icosul 1
Fericiţi suntem noi care avem glasuri sfinte ce mereu ne cheamă la cele de sus; fericiţi suntem că avem părinţi binecuvântaţi ce ne nasc din apă şi din Duhul dumnezeiesc, un astfel de chip fiind tu, Sfinte Daniile, drept pentru care noi îţi cântăm:
Bucură-te, mărgăritar din salba Sfinţilor străbuni;
Bucură-te, galben de aur de mare preţ;
Bucură-te, podoabă la icoana lui Hristos;
Bucură-te, chip de închinare peste veacuri;
Bucură-te, chip de sfinţenie de nimic atins;
Bucură-te, chip de credincioşie al acestui Pământ;
Bucură-te, chip de slujire la Altarul străbun;
Bucură-te, înviere necontenită din mormintele părinteşti;
Bucură-te, fiul urmaş, cel ales;
Bucură-te, cinstea virtuţilor moştenite;
Bucură-te, nume binecuvântat;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Daniile sihastrul, dar sfinţitor, izvorât din pământul strămoşesc!

(Extras din cartea: Imnografie /Ieromonah Ghelasie Gheorghe. - Bucureşti: Platytera, 2016)

***

Troparul Sfântului Daniil, glasul al 8-lea: Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând crucea, ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet,de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, cu îngerii împreună, se bucură, cuvioase părinte Daniil, duhul tău.

Viaţa Sfântului cuvios Daniil, sihastrul

Acest Sfânt cuvios s-a născut din părinţi dreptcredincioşi, într-un sat din ţinutul Rădăuţi. Din copilărie, cuprins de o deosebită râvnă pentru cele duhovniceşti, a părăsit casa părintească şi a trăit o vreme în obştea cuvioşilor părinţi de la biserica Sfântului Nicolae din Rădăuţi, nevoindu-se pentru sporirea credinţei şi a faptelor bune, iubind foarte mult rugăciunea şi privegherile de toată noaptea.

Îmbogăţindu-se în cunoştinţele teologice din citirea cărţilor de slujbă şi din scrierile Sfinţilor Părinţi, arătând ascultare şi smerenie în toate cele încredinţate de stareţul acelei obşti călugăreşti de la Catedrala din Rădăuţi, a primit chipul îngeresc al vieţii călugăreşti o dată cu numele de David.

Râvnind spre mai multe nevoinţe duhovniceşti, s-a îndreptat la mănăstirea Sfântului Lavrentie, aproape de satul Laura de astăzi, la 30 de kilometri depărtare de Rădăuţi; aici ziua lucra împreună cu toţi ostenitorii sfintei mănăstiri, iar noaptea în chilia sa, petrecea în necontenită rugăciune şi priveghere. Cunoscându-i râvna şi simţindu-i dorinţa neîncetată după Dumnezeu, cu sfatul părintelui său duhovnicesc, egumenul acelei lavre i-a dat schima cea mare şi i-a pus numele Daniil.

Nu după multă vreme de la primirea schimei, cu binecuvântarea stareţului, se retrage în codrii locului, pe valea pârâului Viţău, azi localitatea Putna, unde, cu ajutorul ciobanilor şi ai altor iubitori de viaţă duhovnicească şi cinstitori ai sihaştrilor, sapă într-o stâncă o chilie pe care o vedem şi astăzi, la un kilometru depărtare de Mănăstirea Putna. Cunoscut ca mare nevoitor al sfintelor rugăciuni, cuviosul Daniil este cercetat de mulţi credincioşi pentru a primi sfat şi învăţătură de trăire creştinească şi, mai ales, vindecare de bolile sufleteşti şi trupeşti.

Un alt loc unde a sihăstrit cuviosul Daniil este Stânca Şoimului, lângă Voroneţ. Şi aici a fost cercetat de credincioşi pentru folosul cel duhovnicesc. Între nenumăraţii săi fii duhovniceşti care l-au cercetat, amintim pe Sfântul voievod Ştefan cel mare, aşa cum arată cronica lui Ion Neculce şi alte multe însemnări din paginile de istorie ale neamului şi Bisericii noastre străbune.

Sfântul voievod Ştefan Vodă, venind la chilia Sfântului Daniil, l-a găsit în rugăciune şi aşteptând să-şi termine rugăciunea, a primit sfat şi binecuvântare de la el.

Când pomenim aceste două nume, noi, fiii Bisericii lui Hristos, nu ştim pe care să-l cinstim mai mult: pe nevoitorul rugăciunii, Daniil Sihastrul, sau pe viteazul apărător al credinţei strămoşeşti şi al gliei străbune, Sfântul Ştefan cel mare. Aceasta pentru că amândoi au fost iubitori deopotrivă ai rugăciunii şi ai Casei lui Dumnezeu. Cuvintele încrustate pe piatra de mormânt a cuviosului Daniil, pusă de

Sfântul voievod Ştefan cel mare: Acesta este mormântul Părintelui nostru David, schimnicul Daniil, arată legătura fiului cu părintele său duhovnicesc. De aceea şi rânduiala statornicită de Biserica noastră este ca aceşti doi bărbaţi, prea iubitori de Dumnezeu, să fie cinstiţi cu aleasă slujbă de prăznuire, întrucât amândoi au stăruit în rugăciune, credinţă curată şi iubire de neam.

După îngroparea sa în biserica Mănăstirii Voroneţ, unde a povăţuit multă vreme pe ostenitorii acelei obşti, Sfântul cuvios Daniil Sihastrul este cinstit şi pomenit împreună cu Sfântul mare mucenic Gheorghe, ca ocrotitori ai sfintei mănăstiri. La mormântul său străjuieşte un sfeşnic cu lumânare aprinsă. Credincioşii vin mereu pentru a primi binecuvântare şi ajutor duhovnicesc, dobândind vindecări de bolile sufleteşti, aşa cum se arată în diferite scrieri.

Pe peretele exterior al bisericii Mănăstirii Voroneţ, deasupra uşii de intrare, pe latura de sud, este zugrăvit chipul Sfântului Daniil alături de cel al mitropolitului Grigore Roşca, alt fiu duhovnicesc al său. Pe sulul de pergament pe care cuviosul Daniil îl ţine în mână sunt scrise cuvintele: Veniţi, fraţilor, de mă ascultaţi. Învăţa-vă-voi frica Domnului, cine este omul...

Această frică de Dumnezeu, care este începutul înţelepciunii, să ne călăuzească şi pe noi în toate zilele vieţii.

Cu rugăciunile Sfântului cuviosului părintelui nostru Daniil sihastrul numit şi cel nou, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

(Sfinţii ocrotitori ai Moldovei - Sfântul cuvios Daniil, sihastrul)